

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017201155
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017201155.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: RELAX s.r.o., so sídlom Grunt č. 30, 044 25 Medzev, IČO: 36 571 423, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sa/60/2017-45 zo 16. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov p r á v o na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 1Sa/60/2017-45 zo 16. novembra 2018 podľa § 98 odsek 1 písmena g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala priznania ochrany pred iným zásahom orgánom verejnej správy, a to Oznámením č. 680050357/2017/Ne zo 16. októbra 2017 a rozhodnutím colného úradu Pobočka Rožňava č. 680028209/2017 z 5. júna 017 o odňatí Povolenia na predaj spotrebiteľského balenia liehu v daňovom voľnom obehu.

2. Správny súd v odôvodnení uviedol, že skúmal splnenie procesných podmienok na konanie, pričom z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa podala správnu žalobu „podľa § 252 ods. 1/ a § 258, § 262 ods. 1/. nasl. Zák. č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku proti inému zásahu Orgánu verejnej správy, konkrétne proti oznámeniu č. 680050357/2017/Ne zo dňa 16.10.2017 a proti rozhodnutiu Colného úradu pobočka Rožňava č. 680028209/2017 z 5.6.2017 o odňatí povolenia na predaj spotrebiteľského balenia liehu v daňovom voľnom obehu.“, pričom mal za to, že v danom prípade ani oznámenie č. 680050357/2017/Ne z 16. októbra 2017 (ďalej len „Oznámenie“), ani rozhodnutie Colného úradu Košice, pobočky Rožňava č. 680028209/2017 z 5. júna 2017 o odňatí povolenia na predaj spotrebiteľského balenia liehu v daňovom voľnom obehu (ďalej len „Rozhodnutie“), ktoré žalobkyňa považuje za iný zásah, atribúty iného zásahu orgánu verejnej správy nespĺňajú, pretože v prípade Rozhodnutia ide o rozhodnutie a v prípade Oznámenia nemôže ísť o iný zásah, pretože týmto oznámením

nebolo priamo zasiahnuté do subjektívnych práv žalobkyne žiadnym spôsobom.

3. Správy súd ďalej uviedol, že žalobkyňa sa proti Rozhodnutiu mala možnosť brániť žalobou podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p., čo nevyužila, preto jej námietky o tom, že jej bola odňatá možnosť podať odvolanie voči Rozhodnutiu, čo považuje za porušenie princípu dvojinštančnosti daňového konania, považoval za právne irelevantné, a preto za nedôvodné, pretože žalobkyňa mala legálny právny prostriedok nápravy. Pokiaľ ide o Oznámenie, tak toto oznámenie nespĺňa atribúty iného zásahu orgánu verejnej správy, pretože týmto oznámením, sa žalobkyni oznamuje iba to, že právoplatné Rozhodnutie nie je vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a preto nemohlo zasiahnuť do jej subjektívnych práv žiadnym spôsobom. Správny súd doplnil, že tak by sa mohlo stať (zasiahnuť do jej subjektívnych práv) jedine Rozhodnutím, ktoré rozhodnutie je jednoinštančné, ale aj proti takému rozhodnutiu je možné podať žalobu podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p., a to s poukazom na ust. § 180 ods. 1 druhá veta S.s.p., podľa ktorého ustanovenia, ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

4. Záverom správny súd uviedol, že žalované Finančné riaditeľstvo SR nie je tým pasívne legitimovaným žalovaným, ktorý by bol Rozhodnutím vykonal zásah do subjektívnych práv žalobkyne.

5. O trovách konania správny súd rozhodol v zmysle ust. § 170 písm. a) S.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

6. Proti rozsudku správneho súdu podala v zákonnej lehote žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) S.s.p., v ktorej namietala, že správny súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že v predmetnej právnej veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; a že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Navrhla, aby kasačný súd zrušil kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľka v prvom rade namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keďže žalobné námietky, uvedené v správnej žalobe v čl. II v bodoch 5./ až 8./ na strane 3 a čl. III. - VI. na stranách 4 a 5 neboli vôbec relevantne preskúmané, správny súd k nim nezaujal žiadne stanovisko. V pokračovaní kasačnej sťažnosti sťažovateľka opísala skutkový stav a následky Rozhodnutia v kontexte so schváleným reštrukturalizačným plánom zhodne, ako tieto opísala v žalobe. Zdôraznila, že vzhľadom na obmedzenie spôsobené Rozhodnutím, nie je schopná plniť splátky v zmysle reštrukturalizačného plánu a teda Rozhodnutím dochádza k mareniu účelu a zmyslu jej reštrukturalizácie, postup ktorý je pre ňu likvidačný. Mala za to, že správny súd postupoval prílišne formalisticky a namiesto toho, aby žalobkyni poskytol súdnu ochranu, podanie pre „drobné nedostatky“ odmietol.

8. Sťažovateľka nesúhlasila s právnym názorom správneho súdu, že Finančné riaditeľstvo nemá v spore pasívnu legitímáciu a nemôže byť žalovateľné, keď Colný úrad Košice pobočka - Rožňava, je len podriadený článkom celej sústavy finančnej správy. Finančné riaditeľstvo je tiež len organizačná zložka, ktorá je nadriadená colnej a teda je tiež len v rámci celej finančnej sústavy t. j. v tom istom právnom štátnom subjekte s jediným spoločným IČO-m: /424 995 00/ a preto oddelovať mechanicky Finančné riaditeľstvo od colného úradu je zavádzajúce a nesprávne v rozpore s reálnou existenciou jednotnej Finančnej a colnej správy SR ako jediného štátneho právneho subjektu.

9. Záverom kasačnej sťažnosti sťažovateľka namietala, že správny súd neriešil „neuplatnenie preskúmanie prvostupňového rozhodnutia CÚ Rožňava o odňatí licencie v rámci druhostupňového nevydaného rozhodnutia FR SR t.j. regulárneho preskúmania mimoodvolacieho konania“, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Sťažovateľka uzavrela, že žalovaný tak nekonal v dobrej viere, pretože porušil Dohovor na ochranu ľudských práv v jej neprospech, pričom správny súd sa vôbec touto vecou nezaoberal, neprípustne si ju uľahčil a tým potom rozhodol v rozpore s judikatúrou a štandardmi Európskeho súdu pre ľudské práva.

10. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 18. marca 2019 v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím správneho súdu, v plnom rozsahu zotrval na svojom vyjadrení k žalobe z 23. januára 2018, kasačnú sťažnosť považoval za nedôvodnú a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť pre jej nedôvodnosť zamietol.

11. Žalobkyňa sa podaním z 9. apríla 2019 vyjadrila k vyjadreniu žalovaného z 18. marca 2019, kde zopakovala sťažnostné/žalobné body.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobkyne je nutné ako nedôvodnú postupom podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

13. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo rozhodnutie správneho súdu, ktorý odmietol správnu žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy - žalovaného ako, ako orgán finančnej správy, ktorý spočíval v dôsledku Rozhodnutia v spojení s Oznámením, ktorými bolo žalobkyňi odňaté povolenie na predaj spotrebiteľského balenia liehu v daňovom voľnom obehu, čím došlo k obmedzeniu jej podnikateľskej činnosti. Správny súd posudzoval prípustnosť prieskumu (§§ 6 - 7 S.s.p.) napadnutého Rozhodnutia, ako aj Oznámenia individuálne, pričom vychádzal z toho, že žalobkyňa žalobu označila, ako žalobu „podľa § 252 ods. 1/ a § 258, § 262 ods. 1/. nasl. Zák. č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku proti inému zásahu Orgánu verejnej správy“.

14. Iným zásahom orgánu verejnej správy sa podľa § 3 ods. 1 písm. e) S.s.p. rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

15. Rozhodnutím bolo sťažovateľke podľa § 54 ods. 21 písm. a) bod 1. zákona č. 530/2011 Z. z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov (ďalej len „zákon o spotrebnej dani z alkoholických nápojov“) odňaté povolenie na predaj spotrebiteľského balenia liehu v daňovom voľnom obehu, nakoľko sťažovateľka prestala spĺňať podmienku podľa § 54 ods. 5 písm. d) zákona o spotrebnej dani z alkoholických nápojov. Rozhodnutie bolo vydané 5. júna 2017 a sťažovateľke bolo doručené 22. júna 2017, kedy aj nadobudlo právoplatnosť. Podľa § 72 ods. 6 zákona o spotrebnej dani z alkoholických nápojov voči Rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

16. Z povahy Rozhodnutia vyplýva, že sa jedná o správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka. Správny súd správne vyhodnotil Rozhodnutie, ako správny akt podľa § 3 ods. 1 písm. b) S.s.p., z dôvodu čoho bolo jeho preskúmanie postupom podľa § 252 a nasl. S.s.p. vylúčené. Súčasne nebolo možné preskúmať Rozhodnutie ani postupom podľa § 177 a nasl. S.s.p., keď nebola splnená podmienka včasnosti podania správnej žaloby (§ 181 ods. 1 S.s.p.). Záver správneho súdu o odmietnutí žaloby v časti napadnutého Rozhodnutia je správny.

17. Oznámením bolo sťažovateľke oznámené, že právoplatné Rozhodnutie nie je vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

18. Z Oznámenia vyplýva, že sa jedná o správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Správny súd správne vyhodnotil Oznámenie, ako správny akt podľa § 3 ods. 1 písm. c) S.s.p., z dôvodu čoho bolo jeho preskúmanie postupom podľa §

252 a nasl. S.s.p. vylúčené. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži na odstránenie väd právoplatného rozhodnutia, ktoré spočívajú v rozpore rozhodnutia so zásadou zákonnosti upravenou ust. § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“). Na odstránenie väd spočívajúcich v porušení zásady materiálnej pravdy upravenej ust. § 3 ods. 4 Správneho poriadku slúži nariadenie obnovy konania. Na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nemá účastník konania právny nárok. Predmetom preskúmania rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je ich zákonnosť. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania má dve možnosti: - ak zistí, že rozhodnutie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, rozhodnutie zmení, alebo zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody (vo forme rozhodnutia). - ak zistí, že rozhodnutie nie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, zašle o tejto skutočnosti tomu, kto podal podnet na preskúmanie rozhodnutia písomné oznámenie (opatrenie), pričom v takom prípade sa rozhodnutie nevydáva. Podanie sťažovateľky z 20. júla 2017 v znení doplnenia a opravy zo 7. septembra 2017 bolo podľa obsahu vyhodnotené ako podnet na preskúmanie (žalobou napadnutého) rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Správny orgán preskúmal predmetné podanie sťažovateľky, ako aj súvisiaci administratívny spis a v rámci konania o podnete na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona, na základe čoho rozhodol podnet na mimoriadny opravný prostriedok zamietnuť ako nedôvodný, o čom zaslal žalobcovi písomné (žalobou napadnuté) oznámenie - opatrenie. V rámci správneho súdneho prieskumu žalobou napadnutého oznámenia - opatrenia prichádzalo do úvahy len skúmať, či postup, ktorý vydaniu oznámenia - opatrenia predchádzal a oznámenie - opatrenie samotné, sú v súlade so zákonom. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ v žalobe, a ani v odvolaní, neuvádza žiadne dôvody, ani iné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť postup žalovaného v rámci vybavovania jej podnetu z 20. júla 2017 v znení doplnenia a opravy zo 7. septembra 2017 na preskúmanie Rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Navyše, tým, že na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nemá účastník konania právny nárok, nemohlo dôjsť k zásahu do jeho práv tak, ako to ustálil správny súd. Záver správneho súdu o odmietnutí žaloby v časti napadnutého Oznámenia je správny.

19. Vzhľadom na to, že došlo k odmietnutiu tak Rozhodnutia, ako aj Oznámenia, postupom podľa § 98 S.s.p., nebolo potrebné zaoberať sa námietkami sťažovateľky smerujúcimi do merita veci. Kasačný súd dáva do pozornosti sťažovateľky, že z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. z 21. januára 2009 vo veci *García Ruiz proti Španielsku*, prípadne rozsudok z 19. apríla 1994 vo veci *Van de Hurk proti Holandsku*) vyplýva, že nie je potrebné, aby bola daná podrobná odpoveď na každú vznesenú námietku, ale je vždy potrebné podľa povahy veci reagovať v odôvodnení rozhodnutia na zásadnú a relevantnú námietku, ktorými v prejednávanej veci s ohľadom na procesnú neprípustnosť žaloby, meritórne námietky neboli. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelým patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé.

20. Kasačný súd konštatuje, že okrem subjektívneho tvrdenia sťažovateľky o tom, že si správny súd „zľahčuje robotu“ keď žalobu formalisticky odmietol, sťažovateľka v kasačnej sťažnosti neuviedla žiadne či už skutkové alebo právne tvrdenia, ktoré by čo i len čiastočne spochybňovali právne posúdenie veci správnym súdom, ktorý žalobu z procesných dôvodov odmietol. Hmotnoprávne námietky sťažovateľky neboli v rámci konania pred správnym súdom vyhodnocované, keďže tento ustálil, že ich prieskum nie je prípustný. Ich zopakovaním v kasačnej sťažnosti potom sťažovateľka nemohla privodiť pre seba priaznivejšie rozhodnutie.

21. Vzhľadom na to, že správny súd postupoval správne, keď po ustálení neprípustnosti žaloby, žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. odmietol, kasačný súd rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľka nebola v kasačnom konaní úspešná a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu

predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.